

**Stadgar
motioner
D1-D36**

**TILLSAMMANS
FÖR JÄMLIKHET**

Vänsterpartiets 43:e kongress
Västerås 29 oktober - 1 november 2020

D1 Enskild

Sänkning/borttagning/höjning av medlemsavgiften Stadgarna 10 §

Vårt första delmål bör vara att få in de +500.000 människor som röstat på oss som medlemmar in i partiet. Det finns en stor uppsida och fina möjligheter att öka medlemsantalet i rådande politiska klimat. Om väljaren givit oss sitt förtroende ska de också, förutom att få våra idéer och tankegods i brevlådan/digitalt, också få förmånen att kliva över en rimlig tröskel så de kan vara med och förvalta visionen. Men för att bli medlem i Vänsterpartiet måste man betala en avgift. Den tröskeln måste vi justera och i vissa fall sänka eller ta bort för att inkludera ännu fler. En tröskel som rörelser som XR och Greenpeace har förpassat till historien genom att inte ta ut någon medlemsavgift överhuvudtaget. Självklart är det bra om medlemmar som kan bidra också gör det, att det finns en partiskatt är ypperligt och har stabiliserat organisationens ekonomi. Men ännu viktigare än pengar är plattformen att kunna nå ut, att någon får våra utskick i pappersform eller ännu bättre digitalt.

Det är känt sedan länge att vi vinner sympati hos de yngre leden, de idealistiska kompromisslösa och modiga yngre leden, men tappar dem när de blir äldre när de inser att det mesta har ett pris. När valet står mellan sl-kort, bensin(!), försäkringar, lån, fackavgift, hyra och mat blir plötsligt kostnaden av ett medlemskap i ett parti dyrt. Den som lever knapert har inte heller råd med lyxen som halvbetalande medlem. Bara om vi följer principen att alla ska med kan vi nå +500k i medlemsantal. När vi står inför mänsklighetens värsta strid, den för överlevnad pga klimatnödläget, får ingen medlemsavgift vara en tröskel för att komma in i gemenskapen. Det är bråttom nu. Därför bör ett nytt organisationsgrepp testas.

Med ändring av 10 § första och andra meningen och med tillägg av en tredje mening yrkas det att

att medlemsavgiften fastställs av kongressen och gäller till nästa kongress. Partistyrelsen beslutar om medlemsintäkternas fördelning.

att första året ska vara avgiftsfritt för alla medlemmar.

att avgiften slopas helt för den som inte fyllt 21 år, är studerande på minst 75% oavsett ålder mot uppvisande av studieintyg, eller är sjukpensionär mot uppvisande av beslut, eller ålderspensionär mot uppvisande av beslut.

att medlem som tjänar upp till 29.999kr före skatt, betalar 12kr/år.

att medlem som tjänar från 30.000 till 34999 betalar 120kr/år.

att medlem som tjänar från 35.000kr till 39.999 betalar 150kr/år.

att medlem som tjänar från 40.000kr till 44.999kr betalar 300kr/år.

att medlem som tjänar 45.000kr och uppåt betalar 500kr/år.

Magnus Nilsson

D2 Enskild

Avskaffa egenominering

En viktig del av verksamheten i vårt parti är nomineringar. I ett socialistiskt parti borde det inte vara tillåtet att nominera sig själv till uppdrag. Nomineringar bygger på förtroende och det får man av kamrater, medlemmar eller partiföreningar. Vänsterpartiet bör skriva in i sina stadgar att nominering av sig själv inte ska tillåtas.

Med stöd av ovanstående yrkar jag

att nomineringar görs av enskilda medlemmar, distrikt eller partiföreningar.

att nominering av sig själv ej är tillåtet.

Rickard Joelsson-Wallsby, Fyrbodalen

D3 Halmstad

Valkonferens för tillsättning av uppdrag i regioner Stadgarna, i anslutning till §19-20

Det borde styras upp hur val av parlamentariker till regionuppdrag ska väljas, med undantag av regionfullmäktige och direkt sammankopplade uppdrag som regionstyrelsen och utskott.

I mitt distrikt väljs de olika nämndsuppdragen av vår distriktsstyrelse. Det känns väldigt odemokratiskt att 5-7 personer ska välja vem som får vilket uppdrag. Speciellt när kanske 2-3 av ledamöterna i DS själva är nominerade till något av dessa uppdrag.

På kommunnivå tar vi beslut vid ett medlemsmöte kring vilka som ska representera partiet på våra kommunala uppdrag i nämnder och liknande, vilket känns mer demokratiskt.

Vi yrkar

att en text kring detta skrivs in i stadgarna i anslutning till nuvarande §19-20.

D4 Degerfors

Stoppa intern könsdiskriminering

Vänsterpartiet har under många år arbetat för att stärka kvinnors ställning i samhället i stort. Det är en mycket bra inställning till samhället och inriktning av det politiska arbetet. Vi kan aldrig acceptera förtryck beroende av kön, upplevd könstillhörighet eller sexuell läggning. Men det har fått en märklig skrivning i stadgarna. Där missgynnas män av en tanklös formulering som var tänkt att gynna kvinnor. Det är heller inte acceptabelt att det kan, i extremfall, väljas enbart kvinnor till olika poster och uppdrag.

Det har också fått till följd att män som (förtjänstfullt) deltagit i partiets arbete i många år fått lämna sin uppgift för en kvinna som utsetts i första hand för sitt kön. Det kan aldrig accepteras att kön alltid förväntas stå över duglighet, kunskap och inflytande. Självklart

måste partiet sträva efter att få så bra och kunniga representanter som möjligt, i verksamheter såväl inom som utanför partiet, men också att framhålla kvinnor såväl som män.

Vi yrkar därför

att partiet överger nuvarande interna könsdiskriminering.

att partiet ersätter skrivningen i stadgarnas §21 med en könsneutral formulering.

att §21 ändras till:

Inget kön skall vara representerade i valda organ och på förtroendeposter med mindre än 40 procent om inte synnerliga skäl förhindrar detta. I de fall där suppleanter förekommer skall såväl antalet ordinarie ledamöter som styrelsen/organet som helhet bestå av högst 60 procent av samma kön. Överallt, och särskilt i områden där ett kön är allmänt överrepresenterat skall, om möjligt, detta motverkas. Om synnerliga skäl anförs skall särskilt beslut om detta fattas och skälen antecknas till protokollet.

D5 Ulricehamn

Jämlikhet och jämställdhet

§ 21

Vi anser att det är viktigt med jämlikhet och jämställdhet mellan kvinnor och män inom partiet och på olika uppdrag för att få ett allsidigt genomarbetat verklighetsförankrat politiskt arbete. Vi vill därför ha en ny början i skrivningen på paragraf 21.

Vi yrkar

att § 21 inleds med: Vid val till olika uppdrag och poster inom Vänsterpartiet skall vi sträva efter en jämn könsfördelning. Texten fortsätter enligt tidigare skrivning: Kvinnor skall vara representerade i valda organ...

D6 Enskild

Vänsterpartiet måste bli en del av arbetarrörelsen – Kvotera in arbetare

När ett socialistiskt och feministiskt vänsterparti inte förmår locka arbetarröster i högre grad än vad vi gör måste detta mana till eftertanke. Varför är Vänsterpartiet inte ett självklart val för arbetarklassen när socialdemokratin imploderar?

Problemet är bristande trovärdighet. Vi är ett parti där arbetare i allt för hög grad representeras av någon annan istället för att representera sig själva. Ser man till hur partiets representation i olika demokratiska sammanhang ser ut är andelen arbetarklass väldigt låg. Inför valet 2018 hade ingen förändring skett sedan 2014, andelen lärare på valbar riksdagsplats var fortsatt dubbel så stor som andelen personer verksamma inom LO:s avtalsområde (som utgör ungefär halva arbetskraften).

Trovärdigheten handlar alltså om hur vi uppfattas men också att arbetare ser

världen på ett annat sätt och prioriterar andra politiska frågor.

För att bli ett trovärdigt och starkt Vänsterparti med ambitionen att nå 20 procent av väljarkåren, med konkret inflytande bör vi kvotera arbetare på våra listor på alla nivåer. Det räcker inte med att ”synliggöra” fler arbetare, det handlar om makt och inflytande. På samma vis som män fick maka på sig när kvoteringen av kvinnor infördes, får mellanskiktet maka på sig. Annars kommer det lätt genomskådas på golvet som ytterligare ett strategisk grepp från politiker.

Som definition av arbetare kan vi utgå ifrån, yrken normalt sett organiserade inom LO, en fungerande definition då den inte är synonym med att vara medlem i LO. Det ska också tilläggas att majoriteten av arbetare inom LO-yrken är kvinnor och andelen med utländsk härkomst är överrepresenterad.

Därför yrkas

att ett tillägg görs till Vänsterpartiets stadgar § 21 efter dess nuvarande sista mening med “Detsamma ska gälla för representationen av arbetare med yrken normalt sett organiserade inom LO.”

Abe Bergegårdh, Tierp

D7 Dalarna

Öppna upp för ett bredare medlemskap i flera partiföreningar

Strategidokumentet beskriver hur det är viktigt att partiet öppnar upp för en mer varierad utformning av verksamheten på den lokala nivån. Att möjliggöra för medlemmar att organisera verksamhet utanför ramen för den traditionella partiföreningen är bra, det finns många orter där medlemsantalet är för litet eller där det helt enkelt saknas tillräckligt många aktiva medlemmar för att partiföreningen ska kunna fungera tillfredställande. Det saknas dock ett perspektiv som skulle kunna komplettera det förslaget.

Att öppna upp för möjligheten att bilda partiföreningar som baseras på bransch eller arbetsplats är i grunden bra, det är redan möjligt med dagens stadgar. I många delar av landet är detta dock inte möjligt rent praktiskt. Försök med att starta branschföreningar utanför storstäderna löper en stor risk att resultera i goda intentioner, men utan att det blir annat resultat än en partiförening utan ordentliga muskler. De allra flesta har sina starkaste band till den geografiska partiföreningen och väljer därför att låta både sin röst och kandidatur till olika uppdrag landa där. Det är dessutom otydligt vilket mandat en branschförening har att ställa upp med kandidater på listor inför val. Det är troligt att geografiska föreningar prioriteras av medlemmarna utifrån påverkansförmågan till följd av denna otydlighet. På det sättet undermineras möjligheten för branschföreningarna att få genomslag. Därför borde begränsningen att rösta och kandidera för fler än en partiförening tas bort ur dagens stadgar. Det borde inte vara ett alltför stort problem, det största problemet skulle troligen vara att den som är dubbelorganiserad får ytterligare chans att rösta och kandidera, men resultatet borde inte bli nämnvärt annorlunda i slutändan.

I dagens samhälle är det inte ovanligt att bo på en ort, men arbeta i en annan. Den rådande

politiska situationen och utvecklingen i kommunen som en medlem arbetar i kan få stora konsekvenser för denne, trots att den inte bor i samma kommun. En undersköterska som är anställd av en kommun har rimligtvis goda skäl att vilja påverka den politiska utvecklingen (inte bara den rent fackliga organiseringen som i huvudsak har att göra med arbetsvillkoren på arbetsplatsen) i kommunen som utgör dess arbetsort, även om bostaden ligger någon annanstans. En industriarbetare har intresse av att infrastrukturen på arbetsorten fungerar i lika hög utsträckning som de boende på orten. Saknas det en branschförening är möjligheterna till politisk påverkan ganska små. Samtidigt finns det skäl att tro att partiföreningen på orten skulle ha stor nytta av ytterligare en medlem som har god kännedom om kommunen utifrån sitt yrkesperspektiv. Särskilt för mindre partiföreningar skulle det kunna vara ett givande tillskott. Det vore därför klokt att öppna upp för medlemskap även för fler än en geografisk förening, under förutsättning att det går att styrka en tydlig koppling till orten som inte är ens hemkommun.

Vi yrkar därför

att §§ 25 och 25b ändras till följande lydelse:

§ 25. Partiföreningen är partiets grundorganisation. Partiföreningen består av medlemmar inom kommun, kommundel eller arbetsplats. Partiförening kan även organisera medlemmar inom gemensam bransch eller yrke eller med gemensam arbetsgivare.

§ 25b. Den som tillhör partiförening för medlemmar inom gemensam bransch eller yrke eller med gemensam arbetsgivare kan även tillhöra geografiskt baserad partiförening.

§ 25c. Den som har en stark anknytning till annan geografisk förening än den egna kan hos distriktsstyrelsen ansöka om ytterligare medlemskap i sådan förening. Distriktsstyrelsen beslutar om sådant medlemskap.

D8 Karlstad

Nej till separatistiskt tvång

Stadgeändringar

37b 53b 79b

Den feministiska kampen är i Vänsterpartiet en politisk kamp som syftar till att på alla områden verka för jämställda villkor för kvinnor och män.

Att arbeta med könsskilda grupper kan vara en bra pedagogisk metod i olika sammanhang men partiet skall inte genom sina stadgar tvinga lokalorganisationer att organisera uppfostrande aktiviteter. Detta för tankarna till auktoritära organisationer och sekterism.

Vi yrkar därför

att 37b, 53b och 79b stryks ur stadgarna.

D9 Göteborg

Stadgar för regioner med flera ingående distrikt

Idag finns det en region i landet, Västra Götalandsregionen, där flera distrikt delar på ett regionalt parlament. Det är i dagsläget en anomali, men diskussioner pågår runt om i landet och vi vet inte när/om det följs av fler sådana regioner.

Våra stadgar ger lite konkret vägledning hur en sådan situation skall hanteras. Enligt § 50 i stadgarna antar partistyrelsen stadgar för ett representantskap i Västra Götalandsregionen efter diskussion med ingående distrikt. Det är dags att införa en struktur i stadgarna som passar alla framtida regioner och som dessutom beslutas av den instans som ska besluta om stadgar – kongressen.

Varför föreslår vi då inte ett system som utgår från dagens representantskap? Därför att dagens representantskap inte fungerar. Det kommer heller inte fungera med de förändringar som partistyrelsen tidigare beslutat om.

Representantskapet handlar inte om medlemmar som kommer tillsammans för att utveckla den viktiga regionpolitiken och samarbeta och leda regionfullmäktigegruppen. Det är ett uttryck för distriktssamverkan som mest har formen av en diskussionsklubb som saknar styrka och förankring i partiföreningarna. Det har i sin tur lett till att det är svårt att få folk att ställa upp till representantskapet.

Representantskapets styrelse som är tänkt att samverka med regionfullmäktige är inte fullt ut demokratiskt vald. Representantskapets årsmöte väljer den inte som en enhet, utan ingående distrikts grupper väljer ”sina” (2) ledamöter utan att man tillsammans kan göra politiska bedömningar av styrelseledamöterna. Dessutom väljs de ofta ad hoc på sittande möte, utan att förberedas av en valberedning. Det gör den svag och ger regionfullmäktigegruppen större frihet än den bör ha. Dessutom ställer det frågetecken om hur ansvarsfrihet ska utkrävas av en styrelse som inte är kollektivt vald. Precis som representantskap i andra delar av arbetarrörelsen har den här typen av indirekta organ (valda av distriktsstyrelserna) förmågan att begränsa rörlighet och direktinflytande från medlemmarna. Inför förra revideringen av stadgarna så var vi flera som framförde att vi borde gå åt ett mer direktdemokratiskt organ. Varje gång bemöttes detta med att Representantskapet inte är ett medlems- eller partiföreningsorgan, utan ett organ för distriktssamverkan som majoriteten i repskapet tolkar som distriktsSTYRELSEsamverkan. Det är ytterligare en anledning till den här motionen. Ett representantskapsupplägg är inte effektivt om man på allvar vill ge utrymme för medlemsinflytande över regionpolitiken. Ytterst handlar det om den gamla konflikten kring parlamentariska grupperns självständighet. Vi menar också att partiföreningarna och den enskilde medlemmen är basen för partiet, inte distriktsstyrelser.

Vad vi föreslår:

I stället för en klumpig stor (ca 55 personer) församling som träffas 5-6 gånger om året och mest blir informerad kombinerat med en liten, icke-representativ, styrelse så föreslår vi en konferens och en demokratisk styrelse. En större regionkonferens (tänk Distriktsårskonferens) som diskuterar och tar beslut om program (t.ex. Hälso – och sjukvårdsprogram, Valplattform etc) och väljer en styrelse. Styrelsen får sedan ansvaret att jobba gentemot regionfullmäktigegruppen på samma sätt som ”normala” DS gör i förhållande till landstingsfullmäktigegruppen eller som Göteborgs DS gör i relation till kommunfullmäktigegruppen. Nu varierar dessa förhållningssätt redan i dag mellan olika delar av landet, trots samma stadgar. Det är en process som avgörs lokalt utifrån diskussionen om parlamentariska grupperns relation till partimedlemmarna. Vad som är viktigt är att vi får stabila grundregler som är tydliga för alla kommande regioner.

Vi vill dock understryka att vi inte vill skapa nya distrikt, utan en renodlad styrelse för att balansera regionpolitiken och också bidra som länk mellan medlemmarna/partiföreningarna och regionpolitiken. Det finns i alla fall i vår region mycket att göra för att stärka vårt lokala arbete med sjukvård, kollektivtrafik och andra regionala verksamheter.

Vi yrkar

att i stadgarnas § 50 ändra nuvarande lydelse till följande:

”När flera distrikt ingår i samma region skall medlemmarnas inflytande över den förda politiken i regionfullmäktige, nämnder och bolag utövas genom en regionkonferens enligt denna stadga.

- a. Högsta instans för beslut rörande regionpolitiken är regionkonferensen, som genomförs före april månads utgång varje eller vartannat år. Beslut om mandatperiodens längd fattas av regionkonferensen.
- b. Ingående partidistrikt kallas till årskonferens senast tre månader före dess genomförande.
- c. Extra regionkonferens genomförs då regionstyrelsen finner det nödvändigt eller då partiföreningar med minst en tredjedel av de ingående distriktens medlemsantal efter beslut av medlemsmöte så begär. Kallelse till extra regionkonferens utsänds senast en månad före dess genomförande. Extra regionkonferens kan endast behandla de frågor som upptagits i kallelsen.
- d. I regionkonferensen deltar ombud från de ingående distrikten, regionstyrelsen ledamöter, revisorer, regionens valberedning, regionfullmäktige gruppens ledamöter, partistyrrelseledamöter från de ingående distrikten, distriktens riksdagsledamöter, av regionen anställda funktionärer samt av partistyrrelsen utsedda representanter.
- e. Rösträtt har endast de ingående distriktens ombud.
- f. Utöver ombuden har regionstyrelsens ledamöter, partistyrrelseledamöter från de ingående distrikten, distriktens riksdagsledamöter, regionfullmäktige gruppens ledamöter samt av partistyrrelsen utsedda representanter yttrande- och förslagsrätt i samtliga frågor.
- g. Av regionen anställda funktionärer har yttranderätt i samtliga frågor.
- h. Revisorer har yttrande- och förslagsrätt vid behandling av den gångna verksamheten. Valberedningens ledamöter har yttrande- och förslagsrätt i valfrågor. För inbjudna gäster beslutar regionkonferensen om yttrande- och förslagsrätt.
- i. Regionkonferensen överläggningar och handlingar är offentliga.
- j. Alla ingående i distrikt har rätt att utse ombud till regionkonferensen. Antalet ombud fastställs av regionstyrelsen. Ombud fördelas mellan distrikten i proportion till medlemsantalet vid tidpunkten för regionkonferensen inkallande, dock tidigast fyra månader före dess genomförande. Varje distrikt är berättigade till minst ett ombud på regionkonferensen.
- k. Ombud väljs av distriktens årskonferenser eller extra årskonferenser.
- l. Distriktens kan endast välja ombud bland sina egna medlemmar. Ledamot av regionstyrelsen kan ej väljas till ombud.
- m. Motion till regionkonferensen kan väckas av distrikt, partiförening och enskild medlem i de ingående distrikten. Motion skall vara regionstyrelsen tillhanda senast sex veckor före regionkonferensen genomförande. Vid extra regionkonferensen skall motioner vara distriktsstyrelsen tillhanda senast tre veckor före dess genomförande.
- n. Inkomna motioner med regionstyrelsens yttrande samt förslag till verksamhet-

splan sänds till distrikt och ombud senast tre veckor före regionkonferensen genomförande. Vid extra regionkonferensen sänds motioner med regionstyrelsens yttranden samt övriga förslag från distriktsstyrelsen till partiföreningar och ombud senast en vecka före dess genomförande.

- o. Verksamhetsberättelse, ekonomisk rapport och revisionsberättelse sänds till distrikt och ombud senast en vecka före årskonferensens genomförande.
- p. Regionkonferensens dagordning skall uppta följande ärenden:
 - regionstyrelsens verksamhetsberättelse
 - regionstyrelsens ekonomiska rapport
 - revisorernas berättelse
 - beslut om ansvarsfrihet för den avgående styrelsen
 - val av regionordförande, regionstyrelse, revisorer och valberedning
 - regionfullmäktigegruppens rapport
 - verksamhetsplan
 - inkomna motioner
- q. Regionkonferensens val, med undantag av val av valberedning, bereds av en valberedning utsedd av föregående regionkonferensen. Rätt att nominera har de ingående distriktens styrelser och årskonferensers, partiförenings styrelse, medlemsmöte samt enskild medlem i de ingående distrikten. Formerna för nominering fastställs i övrigt av valberedningen.
- r. Val av ny valberedning bereds av regionstyrelsen eller av särskild valkommitté tillsatt av årskonferensen.
- s. För regionstyrelseledamöter och revisorer kan suppleanter väljas.
- t. Regionstyrelsens och revisorernas mandatperiod avslutas när nytt val genomförs.
Regionstyrelsen
- u. Regionstyrelsens uppgift är att på grundval av partiets program och utifrån regionkonferensens beslut utveckla partiets politik i frågor som rör regionpolitiken, leda och utveckla partiets verksamhet politiskt och organisatoriskt i regionpolitiken, ansvara för regionens ekonomi och administration, stödja distrikt och partiföreningarnas arbete med regionpolitiken att utveckla regionpolitiken.
- v. Regionstyrelsen har arbetsgivaransvar och sluter avtal för personal som är anställd av regionen.
- w. Regionstyrelsen ansvarar för att regionens handlingar och föremål förvaras och bevaras på ett betryggande sätt.
- x. Regionstyrelsen kan inom sig utse vice ordförande och ett verkställande utskott. Det verkställande utskottet, i vilket regionordförande skall ingå, leder verksamheten mellan regionstyrelsens sammanträden.
- y. Till regionstyrelsens sammanträden kallas, utöver ordinarie ledamöter och suppleanter, riksdagsledamöter och partistyreseledamöter från de ingående distrikteten, representant för regionfullmäktigegruppen, valberedningens ledamöter, revisorerna samt representant för Ung Vänster, vilka alla har yttranderätt. Därutöver beslutar regionstyrelsen om närvaro-, yttrande- och förslagsrätt. Om det finns särskilda skäl för det kan kallelsen begränsas till endast ledamöter och suppleanter.

samt att i §§ 130 och 131 ändras till ”Regionfullmäktigegrupp skall utarbeta arbetsordning för sin verksamhet. Denna fastställs av distriktsstyrelsen eller i förekommande fall av regionstyrelsen” respektive ”Regionsfullmäktigegrupp och regionstyrelsen genomför, om gruppen eller styrelsen så begär, gemensamt sammanträde.”

att följande förslagna ändring tillämpas med start från verksamhetsåret 2021.

att den valberedning som utsetts av nuvarande Västra Götalands representantskap bereder valen för regionkonferens 2021.

D10 Enskild

Motion om stadgeändring gällande distriktsårskonferens

I paragraf §54 står det att partidistriktets föreningar kallas till årskonferens senast tre månader före dess genomförande. Jag vill att det även ska finnas med ett framtaget förslag till verksamhetsplan i den kallelsen. Som det är nu, har distrikten i en del fall gjort som jag föreslår och därmed öppnat upp för partiföreningar och medlemmar att motionera på den. Andra följer stadgarna och därmed kan endast utsedda ombud hantera den med den försvårande omständigheten att det endast blir möjligheter till ändringsförslag under konferensen. Om partiföreningar och medlemmar ges möjlighet att motionera på verksamhetsplanen ges de ett större inflytande och en klart större möjlighet till delaktighet i distriktets verksamhet.

Jag yrkar därför

att det i §54 läggs till följande text som en andra mening:

Förslag till verksamhetsplan ska ingå i kallelsen till årskonferensen.

att som konsekvens av ovanstående ta bort nedanstående text från §66:
samt förslag till verksamhetsplan.

Bengt Larsson, Linné, Göteborg

D11 Enskild

Förslagsrätt på distriktsårskonferens

I partiets stadgar paragraf 58 står följande om yttrande och förslagsrätt på distriktsårskonferenserna.

Utöver ombuden har distriktsstyrelsens ledamöter, partistyrrelseledamöter från distriktet, distriktets riksdagsledamöter, landstingsfullmäktigegruppens ledamöter samt av partistyrrelsen utsedda representanter yttrande- och förslagsrätt i samtliga frågor. Distriktsfunktionärer har yttranderätt i samtliga frågor.

Det betyder i praktiken att alla som deltar på en distriktsårskonferens har förslagsrätt utom distriktets anställda. Vi ser detta som problematiskt ur flera perspektiv. Distriktsanställda är centrala personer i organisationen som dagligen arbetar med medlemsfrågor, organisation, politik och underlag till beslut och är oftast väl insatta i hur partiets organisation, strategier och politik ser ut. De är ofta de personer som arbetar strategiskt i distriktet. Den kunskap som de besitter bör tas tillvara genom att även ge de förslagsrätt på distriktsårskonferenserna. Då det är distriktsårskonferensens ombud som fattar besluten finns det heller ingen anledning att oroas över en eventuell maktförskjutning till tjänstemännen på bekostnad av medlemsdemokratin.

Vi yrkar

att sista meningen i paragraf 58 i stadgarna ändras till: Distriktsfunktionärer har yttrande- och förslagsrätt i samtliga frågor.

Tony Rosendahl, Katrineholm, Patrik Renfors, Oxelösund

D12 Skåne

Förslag till stadgeändring §61

Vi anser att ombudsfordelningen missgynnar landsbygden.

Ombudsfordelningen för små partiföreningar på landsbygden i förhållande till stora partiföreningar är inte jämlik!

Två ombud borde vara minimum för att bättre kunna företräda sin kommun i distriktet.

Det är klart att åsikterna är olika i alla partiföreningar även så i stora partiföreningar. Men när det gäller ombuden i distriktet tycker vi dock att representationen har mer med geografien att göra, även återrapporteringen till partiföreningarna.

Nuvarande beräkningsgrund ger slagsida i synen på landsbygden, det är ändå så att man tänker utifrån sitt eget perspektiv.

Samtidigt kan en ”överrepresentation” av landsbygden ge en injektionsspruta dit, och det vill vi.

Med utgångspunkt i att varje partidistrikt har 2st ombud som grund och med nuvarande antal medlemmar samt brytpunkten till nästa ombud satt till 64 medlemmar istället för 40, blir det lika många antal ombud som i nuvarande beräkning. När antalet medlemmar ökar i partidistriktet måste antingen ombudens antal öka eller brytpunkten justeras uppåt.

Att öka antalet ombud ökar demokratin.

Att justera brytpunkten uppåt minskar demokratin.

Om vi behåller nuvarande beräkningsgrund med ett ombud per 40-tal medlemmar. Och betänker att medlemsökningen sker i huvudsak i storstäderna kommer dessa områden att vara starkt överrepresenterade gentemot landsbygden.

Behåller vi då antalet ombud behövs brytpunkten justeras uppåt ytterligare och därigenom kommer klyftan i ombudsrepresentation att öka.

Att i det läget vara ensamt ombud i de små partidistrikten när storstadsregionerna växer är odemokratiskt.

Att vara 2 ombud som minimum ger bättre möjligheter att driva fram förslag från de små partidistrikten.

Vi yrkar

att varje partiförening ska ha minst två ombud på distriktsårskonferenserna.

att brytpunkten för nästkommande ombud skall justeras uppåt.

att antalet ombud behöver ökas när medlemsantalet ökar.

D 13 Göteborg

Demokratisera kongressombudsvalet 2

Förslaget i motion Demokratisera kongressombudsvalet 1 löser en del av problemen med vårt kongressombudsval. Samtidigt går det att utforma systemet mycket bättre och i högre grad uppnå syftet med systemet, att de som väljs till kongressombud i så hög utsträckning som möjligt har stöd av så stor del av medlemsbasen som möjligt.

I en situation med 3 kandidater som ska väljas till 1 mandat där 2 av kandidaterna, med stöd av vardera 40% av medlemmarna men där de andra 40% tycker att kandidaten är ett synnerligt dåligt val, på grund av något politiskt ställningstagande, är det inte orimligt att den som väljs är den tredje kandidaten som alla tycker är bra, även om det inte är favoriten hos de 80% som föredrar någon av de andra. Men det är den kandidat som i en kontrapositionsvotering, oavsett hur den formuleras, skulle vinna valet.

Det finns ett system som gör just detta, simulerar en kontrapositionsvotering mellan alla kandidater och ser vem har störst stöd. Det systemet kallas för Schulze-systemet efter dess "uppfinnare". En teknisk genomgång av systemet finns på https://en.wikipedia.org/wiki/Schulze_method där det också finns en pedagogisk genomgång som av utrymmesskäl inte presenteras här.

Schulze-metoden kräver dock, om vi har fler än en handfull kandidater, datorkraft för att effektivt beräknas. Det är dock ett relativt enkelt program som behöver skapas för att kunna genomföra rösträkningen effektivt.

För den som röstar blir valprocessen densamma som i motion Demokratisera kongressombudsvalet 1. En rangordnad lista där man ger den kandidat man helst ser som ombud nummer 1, den som man näst helst ser som kandidat ger man nummer 2 etc. Det här valsystemet gör också att man kan genomföra valet i en valomgång och löser bägge problemen i motion 1.

Kongressen föreslås att fatta beslut

att till slutet av §22 föra skrivningen: Kongressombud väljs genom särskild ordning specificerad i §94.

att §94 i stadgan ändras

Från: "§ 94. Valordning för val av kongressombud fastställs av partistyrelsen. Valen genomförs med slutna valsedlar. Distriktsstyrelsen ansvarar för genomförande av valen och rapportering av resultatet."

till

"§ 94. Val av kongressombud sker genom Schulze-metoden.

att partistyrelsen ges i uppdrag att i god tid för nästa kongressombudsval ta fram mjukvara för att möjliggöra ett kongressombudsval enligt det system som föreslås i motionen.

D14 Enskild

Demokratisera kongressombudsvalet 1

Det finns flera problem med tillvägagångssättet kring hur vi utser kongressombud. Något som också märks i att partistyrelsen föreslår en stadgeändring kring hur valet ska gå till. Jag anser att partistyrelsens förslag är dåligt och presenterar istället, i tre skilda motioner, förslag på hur kongressombudsvalet både kan göras enklare och mer demokratiskt. En av dessa har dessutom antagits av Göteborg som egen motion.

Den första motionen är den som förändrar minst, men också lagar först problem. Motion 1 och 2 förbättrar inom samma grundtanke kring vilka som ska väljas medan motion 3 ändrar principerna bakom.

Vårt kongressombudsvalssystem går idag ut på att de som har störst stöd ska bli valda. Det tar sig uttryck i att man måste ha en majoritet av rösterna för att bli vald. Det finns dock flera möjligheter att det inte är vad som händer med vårt tillvägagångssätt idag. Jag kommer att ge två olika exempel på när det kan hända.

1. Ersättarvalet. I valet av ersättare ordnas ersättarna utifrån röstetal. Om vi ska välja 4 ersättare och i stort sett alla som röstar tycker att valberedningens förslag är bra och röstar på det kan ordningen likväl bli omkastad. Om valberedningen i ordning föreslagit Anna, Britta, Cissi och Doris och 97 av 100 röstar på valberedningens förslag kan inträdesordningen likväl bli Doris, Cissi, Britta och Anna. Det om Doris stryker de ovan sig själv på förslaget, Cissi gör likadant (och då stryker Anna och Britta) och Britta stryker Anna. Systemet gör att medlemsviljan, och syftet med systemet, inte förverkligas.

2. I de fall där ett distrikt är politiskt splittrat, och inte samordnat, kan det lätt bli ett val som inte avspeglar medlemsviljan som blir resultatet. Tänk er att vi har en situation där partiet står inför ett viktigt val. I det här exemplet är det frågan om vi ska sitta i en regering med S och L eller gå i opposition. Det är ju inte ett beslut vi tar på kongressen, men ett vettigt exempel likväl. I mitt exempeldistrikt vill de allra flesta gå i opposition (utifrån den rådande situationen) men det finns några som tydligt driver den andra linjen. Distriktet har 3 ombud. Ungefär en fjärdedel av distriktets medlemmar vill att vi ska sitta i regeringen. Samtidigt är det populärt att vara aktiv och åka på kongress så det är 20 medlemmar som har nominerats till ombud. Av de 20 är det 5 som vill in i regeringen och 15 som vill gå i opposition. Om 70 personer röstar på de 15 och 30 röstar på de 5, och rösterna fördelas ungefär jämnt så kommer varje regeringsförespråkare få 6 röster var och de som vill i opposition få mellan 4 och 5 röster var. Det är förvisso inte en majoritet, men i en andra valomgång skulle bara sex kandidater vara valbara, varav 5 från minoriteten. Delegationen skulle bestå av 2 från minoriteten och 1 från majoriteten. Givetvis är skiljelinjer sällan så tydliga och direkt avgörande. Men det är ett matematiskt exempel på hur det kan bli väldigt fel.

Dessutom finns problem orsakade av de senaste årens valordning som inte är en nödvändig konsekvens av systemet utan enbart av partistyrelsens implementering, främst genom det samtida valet av ordinarie och ersättare.

Det finns ett enkelt och tekniskt okomplicerat sätt att lösa ovanstående, och fler, problem.

1. Rangordnad röstning. När man röstar noterar man i vilken ordning man föredrar kandi-

dater. Då kan man dessutom genomföra ordinarie- och ersättarvalen samtidigt.

2. När rösterna räknas så räknas först alla röster på position 1, därefter alla på position 1 och 2 etc. När någon har uppnått mer än hälften av avlagda röster är hen vald. I båda exemplen ovan skulle då resultatet avspegla medlemsviljan och systemets syfte.

3. I fall av att två eller flera kandidater skulle få samma röstetal till sista valbara platsen, eller i val av ersättare, avgörs vem som blivit vald, eller i vilken ordning de skall träda in, genom räkning av även efterföljande positions röster.

Kongressen föreslås att fatta beslut

att till slutet av §22 föra skrivningen: Kongressombud väljs genom särskild ordning specificerad i §94.

att §94 i stadgan ändras

från:

“§ 94. Valordning för val av kongressombud fastställs av partistyrelsen. Valen genomförs med slutna valseklar. Distriktsstyrelsen ansvarar för genomförande av valen och rapportering av resultatet.“

till

“§ 94. Val av kongressombud sker genom rangordnade röster som räknas en position i taget tills dess att tillräckligt antal nominerade uppnått en majoritet av rösterna.

Jesper Berglund, Backa

D15 Enskild

Demokratisera kongressombudsvalet 3

Den här motionen föreslår ett helt annat sätt att tänka kring kongressombudsvalet och liknar de motioner som lagts fram de senaste kongresserna. Den utgår från att nuvarande system på ett dåligt sätt visar medlemsviljan inom partiet och förhindrar partiets utveckling och dialektiska process och föreslår istället en mer demokratisk princip för hur vi bör tänka vid kongressombudsval och ett system för att förverkliga den principen.

Principen idag är att den som har störst stöd ska bli vald (även om det inte alltid är effekten som visas i motionerna med samma namn nummer 1 och 2). Det är en princip som gör partiet mer konservativt och gör att idéer inte kan spridas på samma sätt inom partiet då kandidater som företräder linjer som ännu inte vunnit gehör i hela partiet, eller partidistriktet, inte, om systemet fungerar som det ska, blir valda trots att de idéer och den politik de företräder har stort, om än ej majoritetsstort, stöd.

Vi har idag ett system som liknar det amerikanska senatsvalen eller det engelska parlamentsvalen. Ett system där den inriktning som förespråkas av majoriteten tar alla platser. Jag menar att det vore rimligare för partiet, och betydligt mer i linje med våra dialektiska principer, att snarare använda den princip som det svenska folkstyret vilar på, åsiktsrepresentativitet. Givetvis vill jag inte ha partival i partiet, men ett system där en idé, en politik eller åsiktsriktning som är tillräckligt stor blir representerad på kongressen.

Om t.ex motion A51 (som jag i skrivande stund inte har någon aning om vad den handlar om) är den stora stridsfrågan på kongressen och 40% av partidistriktets medlemmar tycker bifall och 60% avslag så kommer, om systemet fungerar som det ska, 100% av distriktets ombud rösta avslag. Det är inte bra för partiet och inte för vår interndemokrati.

Det jag vill ha är en princip som innebär att alla röster inom partiet ges möjlighet att höras på kongressen, under förutsättning att de är tillräckligt stora. Antalet röster för att bli vald blir, med det system som föreslås här, också någotsånär samma över alla distrikt. Det krävs givetvis färre procent för att bli vald i Göteborg än på Gotland, men om mandatfördelningen mellan distrikten är någotsånär rättvisande blir också mandatfördelningen inom distrikten rättvisande.

Mitt förslag till system och princip gör också att kongressen får större legitimitet, då alla medlemmar, i stort sett, kommer att ha något ombud man röstat på. Det är möjligt idag att kongressen hålls utan att någon du röstat på är ombud.

Systemet jag föreslår är en enkel överförbar röst, på engelska Single Transferable Vote (STV). På https://en.wikipedia.org/wiki/Single_transferable_vote kan man läsa mer om systemet. I korthet går det ut på att medlemmar röstar rangordnat, precis som i motion 1 och 2. Men sammantaget har man bara en röst. Om det krävs 50 röster för att bli vald, men man är 100 som röstat på kandidaten som fått flest röster, så räknas bara halva rösten, och den andra halvan läggs på varje röstandes andrahandsalternativ. På så sätt används varje persons röst till fullo och kongressen speglar den samlade medlemsviljan, inte enbart distriktsmajoriteternas vilja.

Rent tekniskt föreslår jag Wrights implementering och Droop-formeln. Det finns nämligen flera olika sätt att räkna. Det mesta beror på hur mycket man vill räkna och om man har tillgång till datorer eller inte. Du kan läsa om olika sätt att räkna, och systemet vi föreslår på https://en.wikipedia.org/wiki/Counting_single_transferable_votes eftersom motionsformatet lämpar sig dåligt för tekniska beskrivningar.

Ja, det krävs datorstöd även för det här systemet.

Motion 1 och 2 är förbättringar och effektiviseringar av det system och den princip vi använder idag. Den här motionen föreslår en helt annan princip, och därför ett helt annat system. Men även om man inte tycker att den föreslagna principen är bra bör man ändå rösta för motion 1 eller 2 som gör att röstsystemet bättre motsvarar den rådande principen.

Kongressen föreslås att fatta beslut

att till slutet av §22 föra skrivningen: Kongressombud väljs genom särskild ordning specificerad i §94.

att §94 i stadgan ändras från:

“§ 94. Valordning för val av kongressombud fastställs av partistyrelsen. Valen genomförs med slutna valsedlar. Distriktsstyrelsen ansvarar för genomförande av valen och rapport-

ering av resultatet. “

till

“§ 94. Val av kongressombud sker genom användande av Wrights implementering av Single Transferable Vote-systemet. Valordning för val av kongressombud fastställs av partistyrelsen. Valen genomförs med slutna valsedlar. Distriktsstyrelsen ansvarar för genomförande av valen och rapportering av resultatet. “

att partistyrelsen ges i uppdrag att i god tid för nästa kongressombudsval ta fram mjukvara för att möjliggöra ett kongressombudsval enligt det system som föreslås i motionen.

Jesper Berglund, Backa

D16 Göteborg

Avslå PS förslag till stadgeändring gällande ordning för kongressombudsval §98b

Det är positivt att partistyrelsen har tagit till sig av kritiken av kongressombudsvalordning och föreslår en förändring. Tyvärr är det en dåligt underbyggd förändring. PS förslag utgår från en tanke att underlätta poströstning, en god tanke, men PS nämner inte hur förslaget påverkar demokratin. Man har valt en lätt och enkel väg, men en väg som försvagar demokratin. Det system som PS föreslår kan närmast liknas vid det engelska valsystemet där den som får flest röster är den som får platsen, även om en majoritet är aktivt mot kandidaten.

Den av PS föreslagna ordningen öppnar upp för oönskade effekter. Kongressvalet är ett politiskt val, medlemmar förväntas rösta på de kandidater som närmast överensstämmer med sin egen hållning politiskt och organisatoriskt. I de fall de kandidaterna inte blir valda till ordinarie är det naturligt att anse att samma medlem bör rösta på dem till ersättare. När båda valen genomförs samtidigt måste medlemmen då avgöra om man vill rösta på sina favoriter i båda valen, och riskera att förlora sitt inflytande över ersättare, eller dela upp sina röster och räkna med att ens favoritkandidater blir ordinarie, och därmed riskera att de inte ens blir ersättare. Vidare finns möjligheten, då det inte längre är krav på majoritetsstöd, att en kontroversiell kandidat, med visst stöd men en majoritet mot sig, blir vald då övrigas röster antingen splittras på flera kandidater, eller fokuseras på ett fåtal, på ett sätt som gör den kontroversiella kandidaten vald. Det är möjligt att det är en önskad effekt, men PS redogör inte för sådana tankar i sitt förslag. Vi måste därför dra slutsatsen att man inte tänkt igenom sitt förslag till fullo.

Det finns flera sätt att både underlätta poströstning och samtidigt göra valet mer demokratiskt. 3 sådana sätt, med skilda demokratiska konsekvenser presenteras, och föreslås, i motionerna “Demokratisera kongressombudsvalet” 1, 2 och 3.

Vi yrkar

att partistyrelsens förslag på stadgeändring gällande §98b avslås.

D17 Enskild

Stadgetillägg för en fördjupad intern demokrati

Demokrati är livsluften för sunt och bra fungerande samhällen, liksom det även är det för sunt och bra fungerande partier, organisationer och föreningar. Den är inte bara oundgänglig av rättviseskäl, utan också då den utgör själva kraftkällan för förenad enhetlig samling, utveckling, förnyelse och gynnsamma samfälliga språng in i framtiden.

Men en demokrati på papperet kan gestaltas och se väldigt olikartad ut. Förutom rösträtt, och möjlighet att välja representanter/ delegater och styrelser/ ledningar, så förutsätter den också t.ex. yttrandefrihet, åsiktsfrihet liksom även pluralism. Pluralism innebär erkännandet och respekten för åsiktsskillnader, och möjligheten och rätten att tillsammans med andra fritt organisera sig för att föra fram sin och sina meningsfränders avvikande åsikt i såväl enskilda som flertal frågor, liksom kanske också avvikande uppfattningar i sammanhängande komplex av frågor liksom svaren på dessa.

En fullödig och levande demokrati / intern demokrati är grundläggande för ett parti som eftersträvar en annan (socialistisk) samhällsordning (och för vilket parti som helst som vill utveckla ett levande och blomstrande parti och diskussionsklimat). På motsvarande sätt är även pluralism och uppmuntran av att låta åsiktsskillnader fritt blomma ut och brytas mot varandra, själva grundbulten och förutsättningen för utvecklingen av ett levande och sunt fungerande, dynamiskt socialistiskt samhälle.

Utan en fullödig och fullt utvecklad såväl intern (parti)demokrati som demokrati i framtida socialistisk samhällsordning, kommer försöken att nå förankring, genomslag, och en framgångsrik och positiv utveckling, att så småningom och i slutändan snöpas och hamna i en återvändsgränd. En medveten och fullt utvecklad demokrati, med erkännande av principer om pluralism och respekt för åsiktsskillnader liksom rätten att organisera medlemmar förenade på grundvalen av tydlig(a) plattform(ar), är således fundamental för såväl intern partidemokrati, och framtida socialistisk samhällsutveckling, men även grundläggande för dessa projekts framgång och utveckling öht.

För åsiktsskillnader är helt oundvikliga, såväl i ett samhälle som i föreningar och partier.

Ett utvecklat partiväsen liksom föreningsfrihet i en demokrati är denna demokratis puls och blodomlopp. Hur skulle demokratin i samhället se ut om vi enbart hade rätt som enskilda medborgare föra fram avvikande åsikter, medan partier och oberoende organisationer och föreningar var förbjudna? Utan partiväsendet avstannar blodflödet, varpå livlöshet och även likstelhet så småningom uppträder.

Detsamma gäller för den interna partidemokratin. Utan möjlighet att ge uttryck för avvikande åsikt och uppfattningar genom att organisera likasinnade medlemmar i hela partiet på grundval av tydlig(a) och uttalade plattform(ar), så blir demokratin snöpt och förkrympt, och förebådar så småningom även stagnation. Oförlösta meningsmotsättningar kan dessutom på sikt bli direkt skadlig och fungera nedbrytande.

En förutsättning är förstås att man inte bryter mot partiets grundläggande principer och program! Men så länge man inte gör detta, måste det vara möjligt att samla medlemmar kring plattformar och program inför kongresser, och att partiets medlemmar i slutändan avgör och beslutar om detta har stöd eller inte, - även om det är i opposition till den för tillfället styrande partiledningens hållning. Det är partiets medlemmar som i demokratisk

ordning beslutar och avgör om gruppen av medlemmar med avvikande plattform eller program har stöd eller inte av medlemsmajoriteten.

Vänstern och med den förknippade "kommunistiska" experiment i stalinistisk tappning - med åsiktsförtryck, åsiktsförföljelse enpartidiktatur och despoti, - har hamnat i vanrykte för dess "historiska arv" och koppling, samtidigt som det finns en rädsla för återupprepning.

Låt Vänsterpartiet visa att det totalt och en gång för alla bryter med detta "arv", genom att införa den mest demokratiska ordning som tänkas kan då det gäller den interna demokratin: erkännandet av en fullt utvecklad pluralism, och möjligheten och rätten för medlemmar inför kongresser att fritt organisera likasinnade medlemmar på tydlig(a) plattform(ar) och program.

Ryck undan mattan på belackarna, och låt källan till fördomarna förpassas till historiens sophög!

För fullt utvecklad intern demokrati, är inte ett hot, utan en möjlighet, eftersom det motverkar stelbenthet och statiskt tillstånd, till förmån för istället en levande debatt, kreativitet och utveckling. För det är just detta som är själva demokratitankens grundtanke och kärna! "Låt tusen blommor blomma", med full diskussionsfrihet, och även på grundvalen av möjligheten att organisera medlemmar på tydlig(a) plattform(ar), erkända och legitimerade av partiet och partiledningen; men sedan också enhet i handling utifrån kongressbeslut som fattats i full demokratisk ordning.

Jag yrkar därför

att kongressen tillfogar i de nuvarande stadgarna, mellan nuvarande paragraf 99 och 100; som ny paragraf 100 (och med ny och förskjutna paragrafnumrering därefter):

"Intern partidemokrati" (rubrik)

"I partiet råder fullt utvecklad pluralism, med möjlighet och rätt för medlemmar inför kongresser att fritt organisera likasinnade medlemmar inom hela partiet på tydlig(a) plattform(ar) och program. Denna möjlighet erkänns och legitimeras av partiet och partiledningen, så länge man inte bryter mot partiets grundläggande principer och program."

Mikael Enström, Göteborg

D18 Södertälje **Inför delat ledarskap**

Nu är det dags att konkretisera våra jämställda ideal.

Arbetsbelastningen är idag nästan orimlig på en ensam partiledare och under en valrörelse kan det lätt bli 14-timmarsdagar sju dagar i veckan, vilket rimmar illa med ett parti som förespråkar sextimmars arbetsdagar.

Och med vår partiskatt kräver vi alltså att vår partiledare ska arbeta för strax under 70 kronor per timme. Om samma lön hade erbjudits för 14-timmarspass på McDonald's hade vi själva deltagit i blockaden.

Det är helt enkelt ett förlegat arbetssätt att ha en ensam stark ledare i toppen, även om

denne har ett helt team bakom sig. Talespersoner, kanslisekreterare, specialister inom vissa ämnen och riksdagsledamöter i utskott och liknande, allt sådant ingår i en normal partistruktur och ska inte användas som något slags argument vare sig för eller emot delat ledarskap. Man behöver naturligtvis ett team bakom sig även med två partiledare. Du kan heller inte säga till media under en flera månader lång valrörelse att du ska "skicka någon annan i ditt team" till några av de oändligt många partiledardebatterna eller ens till Almedalen för att hålla ett tal. Det är just en partiledare som ska till. Att Miljöpartiet har gått dåligt med delat ledarskap kan lika väl bero på en ganska velig och stundtals rent ut usel politik. Vi har inga egentliga belegg för att det är just det delade ledarskapet som skiljer deras partiledares popularitet från övriga. Antalet potentiella kandidater talar sitt tydliga språk. Hur många fler kandidater hade vi haft om det var ett delat ledarskap?

Vi yrkar

att Vänsterpartiet antar en modell med delat partiledarskap.

D19 Enskede

Motion om delat partiledarskap

Undertecknade föreslår att kongressen beslutar att Vänsterpartiet ska välja två partiledare som gemensamt leder partiet, dvs ha delat partiledarskap.

Detta är en fråga som diskuterats tidigare i partiets historia men inte vunnit den majoritet som krävs vid omröstningar i frågan. Däremot har omröstningarna utfallit mycket jämnt och det har funnits en stor minoritet som varit positiva till delat partiledarskap.

Vi menar att frågan aktualiserats igen, inte minst av att flera av de som tillfrågats om de kandiderar för partiledarskapet har avböjt med motiveringen att det är alltför betungande, att det inkräktar alltför mycket på familjelivet etc.

Men det finns andra skäl till varför delat partiledarskap är att föredra. I dagens polariserade debattklimat med hat och hot kan det vara en fördel att det finns två som kan stötta varandra. Två olika personer kan också attrahera olika väljargrupper. Ett delat partiledarskap innebär också en ökad kompetens inom olika områden.

Vi föreslår

att kongressen röstar för ett delat partiledarskap de kommande åren.

D20 Skövde

Motion till Vänsterpartiets kongress 21-24 maj 2020 angående val av två partiordförande/partiledare, alltså att införa delat ledarskap i Vänsterpartiet

Kongressvälj två partiledare för delat ledarskap i Vänsterpartiet!

Vänsterpartiet är moget för ett tydligare kollektivt ledarskap. Detta kan ske genom att

vänsterpartiets kongress väljer två partiordförande/partiledare på vår kongress 21-24 maj 2020. På detta sätt stadfäster Vänsterpartiet ett delat ledarskap och kollektivt ledarskap som ett nytt sätt att utöva ledarskapet i Vänsterpartiet.

För Vänsterpartiet som feministiskt parti är det också självklart att ha ett delat ledarskap för att Vänsterpartiet ska ha minst en kvinna som partiordförande/partiledare.

Vi behöver utveckla ett delat ledarskap i partiet! Det är mycket en ordförande ska klara av men med två ordföranden som kan dela på att leda partiets arbete och representera Vänsterpartiet på alla de uppdrag som detta medför halveras arbetet. Vi behöver internt och externt i partiet i alla former av medverkan och framträdanden, ett ledarskap som kan komplettera varandra, avlasta varandra och som kan dela på arbetet med att representera Vänsterpartiet.

Det vore en styrka för Vänsterpartiet att ha flera ordförande för att vi som parti visar på ett exempel av kollektivt ledarskap och mindre fokus på EN person som företrädare för partiet. Det vore också en styrka för de personer som väljs och åtar sig dessa tunga uppdrag att de avlastar varandra och gör partiledaruppdragen mer acceptabla ur arbetsbelastningssynpunkt.

Vi föreslår och utgår från att en nödvändig stadgeändring, för att möjliggöra delat ledarskap och två partiledare i Vänsterpartiet, beslutas på kongressen 21-24 maj 2020.

Med hänvisning till detta så föreslås Vänsterpartiets kongress 21-24 maj 2020 besluta

att kongressen väljer två partiordförande/partiledare för delat ledarskap i Vänsterpartiet och på detta sätt inför ett kollektivt ledarskap.

att minst en av de två partiordförande/partiledare är kvinna.

att kongressen beslutar om en stadgeändring för att möjliggöra delat ledarskap och två partiordförande/partiledare.

D21 Lidköping

Kongressvälj två partiledare för delat ledarskap i Vänsterpartiet

Delat partiledarskap har diskuterats vid flera tillfällen inom partiet och på flera kongresser. Det finns en vilja bland partiets medlemmar om att införa för ett delat ledarskap inom Vänsterpartiet. När vi bytte ordförande vid kongressen 2012 avslogs förslaget om ett delat ledarskap inom vänsterpartiet med en mycket knapp majoritet.

Vi i Vänsterpartiet Lidköping anser att ett delat partiledarskap är mer framtidsfokuserat än den gamla modellen med en partiordförande. Det överensstämmer med de senaste årens ambition med att Vänsterpartiet ska vara ett modernt och feministiskt parti. Vi måste våga göra upp med en gammal partiledarmodell byggt på traditioner som utgår från ett äldre manligt tänkande. Vi anser att Vänsterpartiet måste visa på att våga byta normer och möter framtiden med nya arbetsformer och är ett parti som vågar tänka nytt.

Vänsterpartiets ledarskap behöver utvecklas genom att utse två partiledare. Vi behöver

internt och externt, i alla former av medverkan och framträdanden, ett ledarskap som kan komplettera varandra, avlasta varandra och som kan dela på arbetet med att representera Vänsterpartiet. Genom ett delat ledarskap så används partiets olika kompetenser på ett bättre sätt.

Det vore en styrka för Vänsterpartiet att ha två ordföranden för att vi som parti visar på ett exempel av kollektivt ledarskap och mindre fokus på en person som företrädare för partiet. Det vore också en styrka för de personer som väljs och åtar sig dessa tunga uppdrag att de avlastar varandra och gör partiledaruppdragen mer acceptabla ur arbetsbelastningssynpunkt. Genom ett delat ledarskap för Vänsterpartiet så säkras det att partiet har minst en eller två kvinnor som partiordförande/partiledare. Genom ett framtida delat partiledarskap så öppnar vi upp för en nödvändig process inom partiet som kan leda till att fler personer vågar att kandidera till att bli partiledare för Vänsterpartiet vilket skulle gynna partiets demokratiska process samt att bli ett modernt vänsterparti.

Vi föreslår och utgår från att en nödvändig stadgeändring görs för att möjliggöra delat ledarskap och att två partiledare i Vänsterpartiet beslutas på kongressen 2020.

Med hänvisning till ovanstående föreslår vi att vänsterpartiets kongress beslutar

att kongressen väljer två partiordförande/partiledare och därigenom får ett delat ledarskap i Vänsterpartiet samt på detta sätt utvecklar det kollektiva ledarskapet inom partiet.

att kongressen beslutar om en stadgeändring för att möjliggöra delat ledarskap och två partiordförande/partiledare.

att inledningsvis så väljs en av partiordföranden på fyra år och den andra på två år för att sedan kunna växelvis välja dessa två partiordföranden för att få en bättre kontinuitet avseende partiordförandeval.

D22 Vantör

Lägg ut partistyrelsens protokoll och dagordningar på intranätet

Vi är många medlemmar som vill ha mer insyn i partistyrelsens diskussioner och beslut, till exempel borde partistyrelsens protokoll och dagordningar vara tillgängliga för medlemmarna. Dessutom vill vi ha mer öppenhet i diskussionerna inför viktiga beslut i partistyrelsen, till exempel beslutet om att inte ha rådgivande medlemsomröstning i partiledarvalet.

Idag är partistyrelsens arbete okänt för många medlemmar, vilket skapar ett onödigt avstånd mellan medlemmarna och partiets högsta beslutande organ mellan kongresserna. Det finns ingen anledning att hemlighålla partistyrelsens ställningstaganden för de egna medlemmarna, tvärtom ökar det engagemanget i partiet med en så öppen dialog som möjligt.

Vi tänker oss att det enklaste sättet att göra partistyrelsens arbete mer öppet är att lägga ut dagordningar, bakgrundsmaterial och protokollen på partiets (förhoppningsvis snart förbättrade) intranät. Dagordning och beslutsunderlag läggs ut så snart som de är färdiga och har sänts ut till partistyrelsen. Protokoll läggs ut snarast efter justering. Underlag och beslut som rör personalfrågor ska dock inte vara offentliga. Vi överlåter dock till parti-

styrelsen att slutligen avgöra vilka former som är bäst att använda. Det bör också finnas en möjlighet via intranätet för medlemmarna att kontakta och diskutera med partistyrelsens medlemmar inför frågor som ska behandlas.

Vi yrkar

att under rubriken ”Partistyrelsen” i stadgarna införs en ny paragraf eller ett tillägg i en befintlig paragraf följande lydelse: Partistyrelsens dagordning, beslutsunderlag och justerat protokoll, med undantag för beslut som rör personalfrågor, görs tillgängliga för medlemmarna.

D23 Enskild Rotationsordning

Vänsterpartiet behöver rotation av människor för att vara ett demokratiskt parti. Vårt danska systerparti Enhedslistan har exempelvis en maxgräns på 7 eller 10 år beroende på vilken position du har i partiet, och anställda omfattas också av rotationsordningen. Genom att bygga in en rotationsmekanik i våra stadgar avdramatiserar vi förändringar i de högre ledarskikten samtidigt som kamrater stimuleras till söka nya förtroendeuppdrag och utifrån nya perspektiv fördjupa sin förståelse för partiets uppgifter. Jag föreslår därför att Vänsterpartiet antar en rotationsordning.

Jag yrkar

att 126b. Ingen får inneha en plats i något organ i riksorganisationen längre än tio år i följd. Riksdagsledamot får sitta tre mandatperioder. EU-parlamentariker får sitta två mandatperioder. Samma person får därefter ej väljas till samma igen inom tre år (principen mot långsittande).

Christian Larsson, Frölunda

D24 Halmstad Ge partiföreträdare som omfattas av den obligatoriska partiskatten rätt att själva välja vilken nivå av partiet skatten ska tillfalla Stadgarna, §127

Partiskatten är bra av flera anledningar; dels ger den partiet en starkare ekonomi, dels ser den till att våra politiker inte lever i en ekonomisk verklighet som skiljer sig alltför mycket från gemene person. Den principen är bra och ska bibehållas.

I gällande stadgar för Vänsterpartiet framkommer att personer med politiska förtroendeuppdrag som ger arvode överskjutande 5/8-dels basbelopp netto ska efterskänka det överskjutande beloppet till partiet. Det specificeras också till vilken del av partiets organisation som partiföreträdarna ska efterskänka sin partiskatt till. Det kan leda till stora ojämlikheter i partiets finansiering.

I flera av partiets distrikt finns ingen på regional eller kommunal nivå som omfattas av den

obligatoriska partiskatten eftersom de inte sitter på förtroendeuppdrag som ger så pass höga arvoden. Därför blir dessa distrikt ofta utan rejäla intäkter utöver det mandatstöd som delas ut på regional nivå. Ett sätt att möjliggöra motverkande av denna struktur är att ge de partiföreträdare som omfattas av den obligatoriska partiskatten rätt att själva välja vilken del av organisationen som hen efterskänker sin partiskatt till. Detta ska dock inte gälla enskilda partiföreningar och ska ske i begränsad omfattning. Partiet behöver på central nivå en stark finansieringskälla även fortsättningsvis. Därför ska alltid minst 50% av en partiföreträdares partiskatt tillfalla partiet på central nivå. Med förslaget skulle exempelvis riksdagsledamöter från distrikt med dålig ekonomi kunna ge upp till 50% av sin partiskatt till distriktet istället för att allt tillfaller Vänsterpartiet på riksnivå och därmed bidra till att stärka distriktets ekonomi. Med en starkare ekonomi blir det också enklare att bedriva en starkare valrörelse och förhoppningsvis öka andelen röster i kommande val.

Med anledning av ovanstående föreslås kongressen besluta

att i stadgarnas §127 ersätta följande del: ”Partiskatten från riksdagsledamöter, Europaparlamentariker och från uppdrag i Sveriges kommuner och landsting (SKL) tillfaller partiet på riksnivå.”

med följande lydelse:

”50% av partiskatten från riksdagsledamöter, Europaparlamentariker och från uppdrag i Sveriges kommuner och regioner (SKR) tillfaller partiet på riksnivå. Partiföreträdaren beslutar årligen till vilken del av partiets organisation resterande 50% ska tillfalla. Enskilda partiföreningar är undantagna från den möjligheten.”

D25 Halmstad

Minska partiföreträdarnas partiskatt Stadgarna, §127

Partiskatten är bra av flera anledningar; dels ger den partiet en starkare ekonomi, dels ser den till att våra politiker inte lever i en ekonomisk verklighet som skiljer sig alltför mycket från gemene person. Den principen är bra och ska bibehållas.

I gällande stadgar för Vänsterpartiet framkommer att personer med politiska förtroendeuppdrag som ger arvode överskjutande 5/8-dels basbelopp netto ska efterskänka det överskjutande beloppet till partiet. Med hänsyn till omfattningen av dessa uppdrag – som pågår dygnet runt, och kan ha stor påverkan på privatlivet, med flera tjänsteresor, en stor mängd oregelbunden arbetstid och stundtals är mycket arbetsintensivt är det rimligt att personerna som omfattas av detta får behålla en större del av de arvoden de får.

Partistyrelsen föreslår ändringar i vilket basbelopp som ska användas, vilket är rimligt. Däremot är andelen någon för låg i partistyrelsens förslag. Istället för att få behålla 45% av inkomstbasbeloppet föreslår jag att partiföreträdare får behålla 50% av inkomstbasbeloppet.

Därför föreslås kongressen besluta

att i stadgarnas §127 ändra ”5/8-dels basbelopp” till ”50% av inkomstbasbeloppet”.

D26 Enskild

Halvt inkomstbasbelopp

Stadgar §127

Vänsterpartiets partiskatt har blivit både en succé och en källa till diskussion. Partiets ekonomi har stärkts kraftigt, senaste året med 4 miljoner. Samtidigt handlar den som stora belopp för den enskilde politikern. För en Riksdagsledamot innebär partiskatten idag att man efterskänker cirka en halv miljon på en mandatperiod och närmare 13 000 kr i månaden. Många kamrater upplever idag partiskatten som en stark ekonomisk press och stress där den enskildas personliga levnadssituation aldrig får innebära plötsliga utgifter och en stress då partikamrater och kongressen jämför och utvärderar vilken ledamot som var ”duktigast” med inbetalningen. Även media använder partiskatten för att skatta hur ordentliga riksdagsledamöter är att fullfölja sitt åtagande. Regelverket för undantag är otydligt och systemets relativ krångliga modell gör det ibland svårt hur mycket man ska betala i praktiken.

Om systemet skulle förenklas och samtidigt fler skulle betala korrekt nivå.

En del kan säkert tycka att heltidspolitiker är privilegierade utifrån sitt uppdrag. Samtidigt måste man betänka att uppdraget innebär stora påfrestningar med tid ifrån sin familj, resor och övernattningar på annan ort än hemorten, samt mycket arbete på kvällar och helger. Därtill en större offentlighet som bidrar med näthat, hot och trakasserier. Uppdraget, i riksdagen, medför också lägre pensionsinbetalningar än på ordinarie arbetsmarknad vilket innebär att riksdagsledamöter behöver pensionsspara privat. Det kommer alltid vara en diskussion om vilket ersättning som motsvarar ett uppdrag men man ska betänka att en för låg ersättning minskar uppdragets attraktivitet.

Stadgan innehåller också en ganska cynisk syn på våra förtroendevalda som inte bidrar till en förtroendefull kultur. Ingen blir heltidspolitiker idag för att ”berika sig”. Därför bör meningen ”Partiet motverkar att politiskt förtroendevalda berikar sig på förtroendeuppdrag” strykas.

Vi yrkar

att § 127 ändras till: Partiföreningar och distrikt kan besluta om regler som innebär att partiets parlamentariskt förtroendevalda rekommenderas att betala en viss del av erhållna arvoden till partiet. Samtliga kandidater till politiska förtroendeuppdrag för partiet som innebär större ekonomisk ersättning, skall för att få kandidera skriva kontrakt om att, i händelse av att kandidaten blir vald och får inkomster på grund av sitt förtroendeuppdrag – under och efter uppdragets genomförande – månatligen efterskänka alla inkomster från fasta arvoden överskjutande 50 % av inkomstbasbeloppet netto, till partiet.

Partiskatten från riksdagsledamöter, Europaparlamentariker och från uppdrag i Sveriges kommuner och regioner (SKR) tillfaller partiet på riksnivå. Partiskatten från regionup-

pdrag tillfaller distrikten. Partiskatten från kommunala uppdrag tillfaller – om inget annat beslutats på distriktsnivå – partiföreningen ifråga. Valberedningar på respektive nivå skall få del av redovisning av vilka som betalat in sin partiskatt under innevarande period. Inbetald partiskatt skall vara offentlig. Partistyrelsen, eller verkställande utskottet på partistyrelsens uppdrag, fastställer anvisningar för hur partiskatten skall hanteras.

Håkan Svenneling, Karlstad, Lotta Johnsson Fornarve, Oxelösund, Birger Lahti, Pajala, Ciczie Weidby, Jönköping, Linda Westerlund Snecker, Norrköping, Elin Segerlind, Mellerud

D27 Enskild

Politisk styrning av EU-parlamentet

Partistyrelsens ledning av riksdagsgruppens arbete saknar i realiteten en motsvarande ledning av våra förtroendevaldas arbete i EU-parlamentet. Detta återspeglas bland annat genom att viktiga strategiska vägval som val av utskott och beslut om förhållningssätt till våra systerpartier eller användningen av EU-kansliets resurser inte beslutats av PS utan fastställts av andra instanser. Det behöver vi reglera för att hantera eventuella meningsskiljaktigheter.

Utöver skyhöga löner och budgetar för kommunikation, events, osv får Europaparlamentets ledamöter ytterligare ekonomiska privilegier. Varje ledamot i Europaparlamentet får 4,500 euro (ca 45,000 kr) per månad för kontorsmaterial/som ett kanslikonto. För varje dag som ledamöterna är på jobbet får de 320 euro (ca 3200 kr) – ett så kallat dagstraktamente. Detta blir miljontals kronor under en mandatperiod, som inte kräver redovisning. Det är resurser som en vanlig partiförening aldrig kommer i närheten av att disponera. Genom att ge partistyrelsens kompetens att reglera dessa saker kan dagstraktamentet aktiveras för viktiga politiska målsättningar (det kan exempelvis skänkas till allierade utanför parlamentet, användas för informationskampanjer eller till att konsolidera partiets organisation). Detta förhållande är ytterligare ett argument för att tydligare reglera partistyrelsens ledande funktion i förhållande till Europaparlamentsgruppen.

Jag yrkar

att § 128 ändras till: Riksdagsgruppen och Europaparlamentsgruppen utarbetar i samråd med partistyrelsen arbetsordningar för sina verksamheter. Dessa fastställs av partistyrelsen.

Christian Larsson, Frölunda

D28 Enskild

Offentlig redovisning av ekonomiska bidrag

Utöver skyhöga löner och budgetar för kommunikation, events, osv får Europaparlamentets ledamöter ytterligare ekonomiska privilegier. Varje ledamot i Europaparlamentet får 4,500 euro (ca 45,000 kr) per månad för kontorsmaterial/som ett kanslikonto. För varje dag som ledamöterna är på jobbet får de 320 euro (ca 3200 kr) – ett så kallat dagstraktamente. Detta blir miljontals kronor under en mandatperiod, som inte kräver redovisning.

Vi föreslår också att tillämpa offentlighetsprincipen när det kommer till kanslikontot och andra slags arvoden – det är en transparens som uppskattas av de allra flesta.

Jag yrkar

att en ny paragraf skrivs in: §128b. Vänsterpartiets förtroendevalda i Europaparlamentet tillämpar den svenska offentlighetsprincipen i hanteringen av arvode och andra inkomster.

Christian Larsson, Frölunda

D29 Enskild

Rapportering till partistyrelsen

Europaparlamentsgruppen rapporterar också regelbundet om sin verksamhet till partistyrelsen. Det är bra att detta sker spontant men bör även regleras av stadgarna i händelse av meningsskiljaktigheter.

Jag yrkar

att § 129 ändras till: Riksdagsgruppen och Europaparlamentsgruppen rapporterar regelbundet om sin verksamhet till partistyrelsen.

Christian Larsson, Frölunda

D30 Enskild

Förbättra demokratin – begränsa antalet mandatperioder i riksdagen

Det finns idag ingen begränsning av hur många mandatperioder en riksdagsledamot får sitta i riksdagen. Att vara riksdagsledamot är ett förtroendeuppdrag och bör inte bli ett yrke. Då riskerar vi att få ett land styrt av politiska ”broilrar”. En politisk maktelit med minskad förankring i den övriga befolkningens vardag skapar ökat politikerförakt. Att samma personer sitter kvar i riksdagen år ut och år in medför också att personer med nya idéer och infallsvinklar stängs ute från den lagstiftande församlingen.

Miljöpartiet har en formulering i sina stadgar som innebär att en person får sitta maximalt tre mandatperioder i följd och därefter inte får kandidera till samma post igen under tre års tid. (Miljöpartiets stadgar §17.2). I övrigt undantas språkrör från denna regel medan EU-parlamentariker får sitta max två mandatperioder i följd. Den som är riktigt förtjust i att sitta i Riksdagen kan alltså ändå göra det under 24 år av 28 årsperiod.

Vänsterpartiet är traditionellt ett parti vars riksdagsledamöter har annan bakgrund än enbart politiska uppdrag och bör föregå med gott exempel i denna fråga. En stadgepunkt på detta område skulle utöver ökad rotation och förnyelse i riksdagspolitiken också bli en markering för väljarna inför valet 2022 att Vänsterpartiet är ett verklighetsförankrat parti.

Jag yrkar

att kongressen beslutar begränsa antalet mandatperioder i Riksdagen på motsvarande sätt som Miljöpartiet gör i sina stadgar §17.2

Simon Larsson, Linné, Göteborg

D31 Göteborg

Motion om att utse ombud till nationellt beslutande konferenser

Inför den nationellt beslutande konferensen som partistyrelsen valde att inkalla inför fastställande av kandidatlistan till valet av Europaparlamentet samt valplattformen 2019 utsågs ombud till konferensen enligt olika principer i olika distrikt. I vissa distrikt höll man en extra årskonferens för att utse ombuden medan i andra så utsågs de indirekt genom respektive distrikts styrelse.

Vi menar att när partistyrelsen väljer att fastställa kandidatlista och andra dokument i en beslutande nationell konferens att det är viktigt att ombuden väljs enligt samma principer och att det sker bland medlemmarna och inte i en liten krets som en distriktsstyrelse. Därför föreslår vi ett tillägg till §142 som tydliggör detta.

Vi yrkar

att "I händelse av att partistyrelsen väljer att hänskjuta fastställande av kandidatlista för val till Europaparlamentet till en nationellt beslutande konferens ska ombuden utses på årskonferens eller konferens sammankallad på det sätt som stadgas för årskonferens."

D32 Vantör, Skärholmen mfl

Bindande medlemsomröstning om att släppa fram, stödja eller sitta med i en regering samt vid val av partiordförande

Frågor om på vilka villkor vi bör eller inte bör släppa fram, stödja eller sitta med i en regering har de senaste åren blivit allt mer centrala för oss som parti då vi fått en vågmästarposition i riksdagen. Och när vi ska välja ny partiordförande engagerar det oss alla, det är en fråga som angår oss alla och borde därför hanteras som en gemensam fråga för hela partiet, inte bara kongressombuden. Vi anser att dessa frågor är så avgörande att de bör underställas medlemsomröstningar.

I många arbetar- och vänsterpartier är detta en självklarhet – när socialdemokratiska PSOE och vänsterpartierna Podemos och Izquierda Unida slöt en uppgörelse om en koalitionsregering underställdes detta medlemsomröstning i alla tre partier. För att bara ta ett ytterligare exempel i mängden fick även tyska SPD:s medlemmar rösta om huruvida de ansåg att det var en god idé att gå i koalition med Kristdemokraterna. Samtliga nämnda partier, och även exempelvis Labourpartiet, utser också sina partiordföranden i allmänna medlemsomröstningar.

Vi vill understryka att denna motions syfte inte är att ta ställning för eller emot olika konkreta ställningstaganden rörande om när man bör släppa fram, stödja eller sitta med i en regering.

Nej, det är ett principiellt ställningstagande för medlemmarnas rätt att ha det sista ordet i dessa avgörande frågor för oss som parti. Fördelarna med detta är många, utöver de rent principiella demokratiska aspekterna. Det kan t.ex. bidra till att öka känslan av gemensamt ansvar för partiet, föra fler medlemmar närmare att engagera sig aktivt i partiet och stärka legitimiteten i ingångna uppgörelser.

En del av framgångsreceptet bakom några av vår tids mest dynamiska progressiva rörelser är att man skapar en känsla av gemensamt ansvarstagande i allt från att finansiera verksamheten till att knacka på dörrar, utse kandidater och avgöra strategiska frågor för rörelsen.

Därför yrkar vi

att § 149 i stadgarna förändras så att den lyder: ”§ 149 Bindande omröstning bland partiets medlemmar skall hållas när det gäller om partiet ska släppa fram, stödja eller delta i en regering samt vid val av partiordförande. Beslut om bindande eller rådgivande omröstning i andra frågor kan också beslutas av partistyrelsen. Rådgivande omröstning rörande andra frågor än ovan angivna skall även genomföras om partiföreningar, som tillsammans omfattar minst en tredjedel av partiets medlemmar efter beslut på medlemmöte så begär.”

att § 150 i stadgarna förändras så att den lyder: ”§ 150 Propositionsordning och former för genomförande av bindande eller rådgivande omröstning beslutas av partistyrelsen.”

att § 151 i stadgarna förändras så att den lyder: ”§ 151 Det ska vara möjligt att rösta såväl via internet som genom poströstning.”

att § 152 i stadgarna förändras så att den lyder: ” § 152 Resultat av bindande eller rådgivande omröstning, som skall noteras i röstprotokoll, sammanställs och redovisas till partistyrelsen av distriktsstyrelsen.”

Marcus Wallin, Alingsås, Daniel Wiklund Langs, Farsta/Kommunalvästern, Monica de Santa Cruz, Kungsholmen, Roger Hultgren, Majorna, Therese Rhann, Uppsala, Robert Arnblad, Växjö, Martin Lööf, Årsta, Francisco Contreras, Österåker

D33 Karlstad

Digitala medlemsomröstningar – framtiden är redan här, i Finland

Trots den snabba digitala utvecklingen är Vänsterpartiet fortfarande ett parti där inte särskilt många digitala lösningar används. Dagens teknik möjliggör för en ökad kontakt mellan den enskilda partimedlemmen och partiledningen.

En föregångare i detta är vårt systerparti det finska Vänsterförbundet. De har genomfört två stora medlemsomröstningar för att förankra sina val och politik hos medlemmar och framför allt att medlemmarnas röster har blivit hörda. Både de genomförda medlemsomröstningarna har varit rådgivande men i båda fallen har resultatet följts.

Inför valet av ny partiledare 2016 genomfördes en medlemsomröstning mellan de tre kandidaterna. Omröstningen genomfördes som ett postval. Omröstningen hade stort intresse hos medlemmar och media. Den ledde även till att fler personer valde att bli medlemmar i Vänsterförbundet för att kunna delta i omröstningen. Efter den genomförda medlemsomröstningen valdes Li Andersson till partiledare av kongressens ombud.

Efter valet 2020 fanns det möjlighet för Vänsterförbundet att ingå i den finska regeringen.

Man förhandlade fram en överenskommelse med de andra regeringspartierna men innan man fattade beslut genomfördes en medlemsomröstning. Med några få dagars varsel lyckades man genomföra omröstningen. Många deltog och resultatet blev ett mycket starkt stöd för att ingå i regeringen.

Liknande politiska händelser kan man utan problem finna i Vänsterpartiet. Dels vårt stundande partiledarval men även partistyrelsens beslut huruvida Vänsterpartiet skulle avstå i omröstningen om statsministern eller inte, i januari 2019.

Det är i dessa stunder intressant att veta vad medlemmarna tycker men också hur många medlemmar som inte delar den valda vägen. Idag uppstår alltid en diskussion om vad vänsterpartister i allmänhet eller våra väljare egentligen tycker om partiets olika vägval. Med medlemsomröstningar skulle den osäkerheten i större grad försvinna, samtidigt som inflytandet från den enskilda medlemmen öka.

Vi yrkar

att kongressen uppdrar åt partistyrelsen att till kongressen 2022 lägga fram förslag på stadgeändringar för att kunna genomföra digitala medlemsomröstningar.

D34 Enskild

Stärk interndemokratin: låt medlemmarna välja partiordförande

Valet av Jeremy Corbyn till Labours partiledare visade vilket engagemang ett partiledarval kan uppbåda. Labour fick stor uppmärksamhet, rekordmånga nya medlemmar och tog ett tydligt steg åt vänster. Även SPD i Tyskland genomförde en medlemsomröstning hösten 2019 som förde fram två vänsterprofiler.

Inför partiledarvalet 2012 genomförde Vänsterpartiet en liknande process där fyra kandidater åkte landet runt och debatterade. Det gav en del uppmärksamhet, men då själva valet genomfördes på kongressen av ombud som vanligt innebar det att det aldrig tänkte till. Det blev för mycket person och för lite politik, som också visade sig på kongressen där argument som ”småbarnsförälder” och dylikt lyftes fram.

Möjligheterna för att påverka och delta bör utökas, många människor har inte tid att närvara på alla möten. Vill vi engagera, både nya och gamla, medlemmar måste vi även våga ge dem reellt inflytande: med ett direktval av (en eller två) partiledare kommer vi bli intressanta på ett helt nytt vis och stärka vår demokratiska profil.

Därför föreslås

att val av partiordförande genomförs via allmän medlemsomröstning med en valkrets, samma år som kongress hålls.

att stadgarna ändras därefter.

Abe Bergegårdh, Tierp

D35 Enskild

Någon gång måste vi väl bli färdiga?

Vänsterpartiet bildades för att avskaffa kapitalismen och bygga socialismen. Efterhand har andra strömningar som feminism och miljö lagts till partiets politik. Partiets kärnfrågor kretsar kring konflikter som går att avgöra om de är lösta eller ej. Antingen är samhället jämställt eller så är det inte det. Antingen håller sig de mänskliga aktiviteterna inom hållbara planetära gränser eller ej. Antingen lever vi i ett klassamhälle eller i ett klasslöst samhälle.

Stadgarna borde återspegla detta faktum och andas en optimism att vi snart är färdiga. Därför behöver stadgarna en skrivning om hur partiet skall läggas ner.

Det torde vara uppenbart att ett parti grundat i klasskamp inte har någon plats i ett klasslöst samhälle; ett feministiskt parti inte har någon plats i ett jämställt samhälle; att ett parti som har föresatt sig att de mänskliga aktiviteterna skall hållas inom planetära ekologiska gränser har ingen uppgift när så är fallet.

I det klasslösa samhället kommer demokratin fungera annorlunda än nu under senkapitalismen. Såväl frågorna som tarvar beslut och formerna för dessa beslut är omöjliga att förutse idag.

Kort sagt: Vänsterpartiets uppgift är att mänskligheten lämnar sin förhistoria och när det är gjort har partiet ingen roll längre. Tvärt om finns det stora risker med att behålla partiet. Se bara hur det gick i öststaterna när de som störtade de feodala härskarna ville behålla makten. Samma sak kan sägas om den svenska socialdemokratin. Av bl.a. rädsla om sina egna maktpositioner har de inte mäktat med att slutföra sin reformistiska agenda och avskaffa kapitalismen och klassamhället.

Vänsterpartiet har därmed en skyldighet att avveckla sig när den historiska uppgiften är fullgjord.

Vad skall vi då göra med partiets resurser? Det rimligaste är att skapa en stiftelse där delar av partiets lokaler används till utställningshallar där kommande generationer får lära sig om partiets roll och hur det var att leva i mänsklighetens förhistoria där människor delades in i klasser och ett patriarkat fjättrade främst kvinnor men även män.

Jag yrkar

att en ny rubrik och paragraf tillförs stadgarna enligt följande:

”Partiets upplösande

§159 Ett parti grundat i klasskamp inte har någon plats i ett klasslöst samhälle; ett feministiskt parti har inte någon plats i ett jämställt samhälle; ett parti som har föresatt sig att de mänskliga aktiviteterna skall hållas inom planetära ekologiska gränser har ingen uppgift när så är fallet. Vänsterpartiet har därmed en skyldighet att avveckla sig när den historiska uppgiften att få mänskligheten att lämna sin förhistoria är fullgjord.

Beslut skall fattas med enkel majoritet på två av varandra följande ordinarie partikongresser.

Av partiets kvarvarande resurser skall en stiftelse bildas som har till uppgift att informera

kommande generationer om partiets historiska roll och hur det var att leva i mänsklighetens förhistoria där människor delades in i klasser och ett patriarkat fjättrade främst kvinnor men även män.”

Jöran Fagerlund, Angered

D36 Enskild

Om relationer till andra socialistiska partier

Vänsterpartiet har gått en lång väg från då man var del av den kommunistiska internationalen och i mångt och mycket ett lydparti till det sovjetiska. Nu är man ett parti som betonar att socialism och demokrati förutsätter och fördjupar varandra.

Ord och handling måste stämma överens. Vi kan inte både hävda ovanstående och samtidigt ha vänskapliga relationer (typ besöka varandras kongresser etc) med partier som inte självklart försvarar demokratin. Detta bör slås fast i våra stadgar.

Jag yrkar

att Vänsterpartiet i sina stadgar för in ett avsnitt med lydelsen ”Vänsterpartiet har bara vänskapliga direkta relationer med andra socialistiska partier som i ord och handling värnar demokrati”.

Tore Pettersson, Karlstad